

سوره نود و هشتم - بینه

این سوره در مکه نازل شده و ۸ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

کافران اهل کتاب و مشرکان (از کفر و شرک) دست برندارند تا وقتی که حجت پیدا بر آنان بیاید! پیامبری از جانب خدا که صحیفه‌های پاک بر آنها تلاوت کند! که در آن نوشته‌های راست و استوار است! و اهل کتاب راه تفرقه نپیموندند مگر از پس آن که حجت کامل (محمد و قرآن) بر آنان آمد! و بر آنها دستور داده نشد مگر آن که خدا را با کمال اخلاص بپرستند و دین خاص او نمایند بدون میل به باطل. و نماز برپا دارند و زکات بدهند. و این است دین استوار! بی‌گمان کسانی از اهل ایمان که کفر ورزیدند با مشرکان در دوزخ باشند و در آن جاویدان بمانند. آنان بدترین آفریدگانند! و آنان که ایمان آورده و کارهای نیکو انجام دادند آنها بهترین خلایق باشند! پاداش آنها نزد پروردگارش بهشت‌های جاوید است که زیر آنها نهرها روان است و در آن جاویدان بمانند. خدا از آنها خشنود و آنها از خدا راضی باشند. و این پاداش خاص کسی است که از پروردگارش بترسد! (۱ - ۸)